

Niðanfyrir prenta vit nakrar av teimum røðunum, ið vórðu hildnar á Svagaskarði sunnudagin, tá nýggi grasvøllurin varð tikin í nýtslu við dysti millum EM-landsliðið og eitt úrvalslið

— Góðan dagin, øll somul!

Kæra Tofta Ítróttarfelag, toftafólk og nesbúgv, umboð fyrir Fótóbólts-samband Føroya (FSF), spælara og tit áskoðara.

— Í dag er stórir dagar á Toftum. Grasvøllurin á Svagaskarði verður alment tikin í nýtslu.

— Í nógv ár hevur ítrótturin ligið frammarganga her í økinum. Leingi hava verið tankar um at byggja ítróttarhaskúla her. — Tað varð av ongum tá, men arbeiðt hevur alla tíðina verið við at geva ítróttinum góðar umstøður.

Til Oyggleikirnir, sum vóru hildnar í Føroyum í 1989, stóð ítróttar-økið til frælsan ítrótt liðugt — og er hetta einasta av sínum slag í landinum. Við at skapa fyrirteytir fyrir frælsum ítrótti vistu tit tykkum sum undan-gongufólk.

— Hesin pioner-andi kemur eisini til sjóndar í arbeiðinum hjá Tofta Ítróttarfelag at geva fæ-

Marita Petersen, Føroya Landsstýri:

Tú kanst avrika tað ótrúliga, tá tú ikki kennir tínar avmarkingar

oyksa fótóbóltslandsliðnum mogleika at spæla heimadystirnar í Føroyum.

Tað var sigurin hjá føroyingum yvir eysturrikarum í Landskrona í september í fjør, sum setti ferð á at gera dreymin um grasvøll til veruleika. Tofta Ítróttarfelag fór undir hetta arbeiðið við at umbyggja kastigarðin til grasvøll, tó so at hesin eisini skuldi gerast betur egnaður til sitt upprunliga endamál.

Tá farið varð undir at gera grasvøllin, var málið, at hann skuldi vera liðugur til heimadystirnar hjá landsliðnum í september 1991.

Og tað ótrúliga hendi,

vøllurin varð liðugur.

Men tíverri, avgerðin ella kanska rættari tørvandi avgerðin hjá UEFA gjørdi, at tað ikki bar til at nýta vøllin til føroysku heimadystirnar í september og oktober í ár, men noyddist landsliðið at spæla teir í Landskrona. Um gingist hevði øðrvísi, um spælt hevði verið í Føroyum, vita vit ikki, men allar royndir á hesum øki vísa, at tað at spæla heima er til fyrimuns fyri heimaliðið. Eitt vita vit tó við vissu, og tað er at tað hevði verið fíggjarligan fyrimun: fyrir landsliðið og FSF, fyrir landið og ikki minst fyrir Tofta Ítróttarfelag. Hetta varð so av ongum á hesum sinni.

Men so verður tað næsta ár!! nú FSF hevur meldað Føroyar til Heimsmeistararakappingina í 1994.

Sum eg havi skilt koma einir 8 dystir at verða spældir í Føroyum frá mai 1992 til heystið 1993.

Og eisini hava føroysk lið nú betri mogleikar at luttaka í uttanlandskappingum av ymsum slag.

Men allir trupulleikar eru ikki av enn. Tí hetta er eitt stórt tak — eisini fíggjarliga. Tofta Ítróttarfelag hevur gjørt eitt ótrúligt arbeiði, men teir/tey hava ikki staðið einsamallir. Øll í kommununi hava hjálpt til, bæði sjálv kommunan og einstaklingar.

Eg veit, at Tofta Ítrótt-

arfelag hevur stórar ætlanir um nýtslu av teimum umstøðum, sum her eru skaptar, til annað enn bert landsdystir, og tað vóni eg fer at eydnast tykkum, føroyskum ítrótti til frama.

Dagurin í dag er dagurin hjá Tofta Ítróttarfelag. Men eg haldi vit megu á-sanna, at seinasta árið hevur verið árið hjá føroyska landsliðnum, bæði her heima og úti í Europa.

Eg vil her nýta høvið at ynskja tykkum tillukku við avrikunum hesar 13 mánaðirnar. Hjartaliga tillukku allir spælara, ið hava luttikið, venjari og FSF.

— Vit vóru helst nógv, ið vóru ógvuliga ivasom,

tá gjørt varð av at luttaka í Europameistararakappingini. Men tað tit hava avrikað er óført. Eg komi í hesum sambandi at hugsa um nakað ein kendur fressur, sum eitur Garfield einaferð segði: „Tú kanst avrika tað ótrúliga, tá tú ikki viðurkennir tínar avmarkingar“ — ásett ar av øðrum.

Einaferð enn: Hjartaliga tillukku. Vit eru spent at siggja dystin í dag millum nakað bestu spælara, bæði tykkum, ið hava spælt móti teimum „stóru stjørnunum“ og tykkum, ið fara at spæla komandi árin.

At enda fari eg vegna Føroya Landsstýri at ynskja Tofta Ítróttarfelag hjartaliga tillukku við tí nýggja grasvøllinum og ynskja tykkum eydna í virkseimi tykkara framryvir.

Niclas Davidsen, Tofta Ítróttarfelag:

Bara UEFA hevði skikkað sær væl

Háttvirda samkoma! Góðu gestir og ítróttarfólk!

Vegna Tofta Ítróttarfelag skal eg eina ferð enn bjóða tykkum at vera hjartaliga væl komin til hesa løtu.

Vit hava sæð fram móti hesum hátíðarhaldi, síðani hugsanin fyrir einum ári síðani kom fram at fáa til vega mogleikar at leika altjóða fótóbóltsdystir á grasvølli á Svagaskarði.

Tankin spráði fram, tí tað var mett vera burtur úr vón og viti, at landsliðið skuldi stríðast fyrir æruni hjá føðilandinum á heimavølli á so fjarskotnum staði sum í Landskrona. Ikki minst frálíka úrslitið móti Eysturriki í fyrsta EM dystinum setti ferð á.

Hesi kvøldini, landsliðið hevur verið í dysti í Landskrona nú í heyst hava vit á Toftum sitið og hugsað um, hvussu hevði verið, um UEFA hevði skikkað sær væl, og dystirnir høvdu verið á Svagaskarði.

Veðrinum eru vit ikki harrar yvir, men tey bæði kvøldini, dum dystirnir móti Norðurirlandi og Danmark vórðu leiktir, var veðrið her av tí fagraasta, og tað hevði verið eitt spæl at flutt allar teir fótóbóltsdystir føroyingarnar á sjógv og landi til og frá dystunum.

Nú dysturin móti Jugoslavia bleiv spældur, var eitt sindur meira sjakst dagarnar undan og dagin eftir dystin, men ta lètuna, sum dysturin hevði verið leiktur, var veðrið gott.

Eg skilji á lagnum, at regn er ikki nakað ókent fyrirbrigdi í Landskrona. At tað er eitt sindur kaldari her í Føroyum ger einki, tí tað átti bara at gjørt heimavøllin til størri fyrimun hjá okkara monnum móti liðum sunnari úr Europa.

Síðani minniliga sigurin á Eysturriki hevur landsliðið bæði verið á aldurrgygnum og onkuntíð eitt sindur niðri í dalinum.

Mikukvøldið vóru vit í

sjónvarpinum vitni til, at stríðsviljanum er einki í vegin við. Bert at tapa 2-0 móti fótóbóltsstórveldi sum Jugoslavia er frálíkt, og vit, sum sótu í stovuni og hugdu at, kendu ikki sørt av snópni yvir, at áskoðararnir, sum tóku á við Jugoslavia, vóru fleiri enn teir, sum tóku á við okkara monnum á heimavølli.

Eg siggi í bløðunum, at fótóbóltsræknir meta, at um dysturin móti Jugoslavia við 10.000 føroyskum áskoðarum at taka á við okkara monnum, so hevði úrslitið verið uppáttur betri. Nú er bert at fegnast um, at tá týðningarmiklir dystir í HM kappingini fara at verða spældir komandi ár, so hava vit á áskoðaraplássunum mogleika at vera tann tólvti maðurin, sum teir siga er so neyðugur í slíkum dystum.

Grasvøllurin ber eisini mogleikar í sær hjá føroyskum feløgum at taka lut í europa cup kappingunum. Tað liggur á ljóði,

at hugsað verður um luttøku í onkrum felagi komandi ár. Tí skulu vita, at vit á Toftum altíð eru klárir at hýsa heimadystunum her á Svagaskarði. Nú verkið er lokið vilja vit nýta høvið til at takka øllum teimum, sum á ein og annan hátt hava verið við til at gera tað møgulegt at fáa grasvøll á Svagaskarði.

Vit takka myndugleikunum fyrir vælvild, bæði teimum her á staðnum og landsmyndugleikunum. Eisini FSF skal hava tøkk fyrir sín stuðul og áhuga fyrir grasvøllinum.

Fjølmiðlunum kunnu vit við hvørt vera eitt sindur troyst av, so sum teir ganga og sneyta í øllum, men teir skulu hava tøkk fyrir áhugan, teir hava víst ætlanini frá fyrsta degi.

Fíggjargæstovnarnir hava verið stak lagaligir móti okkum, og tað takka vit fyrir.

Somuleiðis tit, sum hava stuðlað fíggjarliga í sambandi við henda dystin.

Leverandørarnir hava víst áhuga fyrir arbeiðnum, og teir hava víst okkum stóra vælvild. Hjartans tøkk skulu tit eiga fyrir tað. Ikki minst høvudsstuðulin hjá Tofta Ítróttarfelag, Timburhandilin Runavik, veita vit hjartans tøkk.

Landsliðsleiðslu og leikarum saman við úrvalslið-

num takka vit fyrir, at teir vildu koma higar í dag at seta punktum fyrir eitt drúgt kappingarár. Vónandi trivast tit væl á nýggja vøllinum, sum komandi árin verður karmur um týðningarmiklu altjóða dystirnar, tit skulu spæla á heimavølli.

Eg rokni ikki við, at nakar tekur mær tað illa upp, at seinasta tøkkin verður veitt fólkinu, sum búleikast her í kommununi. Jens Christian hevur verið ein úrmælingur sum

arbeiðsformaður, og tað idni, sum fólkið hevur víst í sambandi við arbeiðini, ítróttarfelagið hevur staðið fyrir, er fyrimyndarligt.

Vit sóu tað, tá grasliksvøllurin og økið til frælsan ítrótt varð gjørt fyrir nøkrum árum síðani, og vit hava aftur nú fingið hetta staðfest. Ítróttarfelagið hevur í sínum ætlanum roknað við stuðli frá bygðarfólkinum, og hann hava vit fingið í ríkt mál.

Takk fyrir, øll somul.

Haldor Wang, Nes Kommuna:

Vøllurin er eingin fíggjarligur kleppur

Góðu leikara og áskoðara.

Vegna Nes kommunu fari eg at bjóða øllum vælkomnum á Svagaskarð henda merkisdag, nú fyrsti fótóbóltsvøllur í Føroyum, ið lýkur altjóða krøv, verður tikin í nýtslu.

Tá farið varð undir hetta arbeiði fyrir sløkum ári síðani, vóru tað mong, ið hildu hetta vera ein ov stóran gloypibita uppá so stutta tíð. Men í dag siggja vit hvat vilji og ágrýtni kunnu avrika, tá ið á stendur.

Mangur hevur hinvegin

hildið, at ítróttarøkið á Svagaskarði er óðamannaverk og ein fíggjarligur kleppur fyrir Nes kommunu.

Til hetta kann eg bert siga, at í mun til hvat aðrar kommunur í landinum veita í stundningi til ítróttin, so er Tofta Ítróttarfelag ikki nakað forkellað felag. Her í kommununi er ítrótturin stuðlaður í mun til tað, ið mett hevur verið rimuligt og forsvart.

Avrikið á Svagaskarði

Framhald á síðu 10